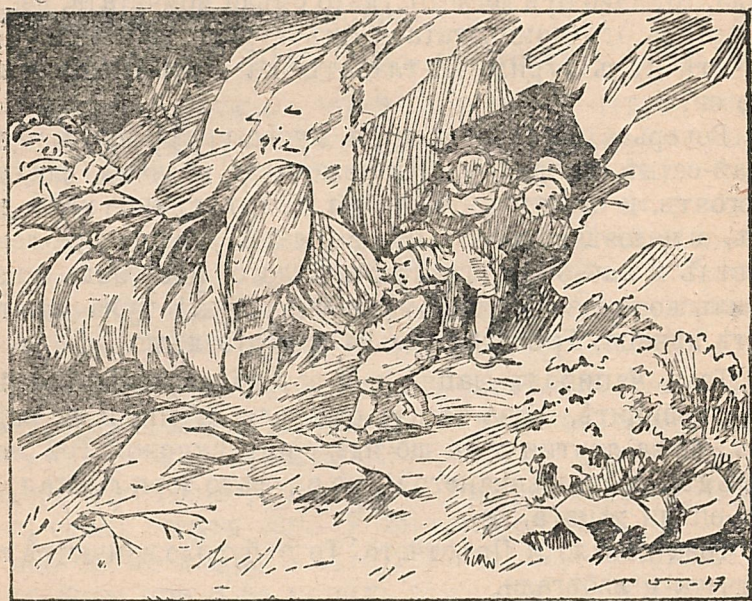

първо и тихичко похлопало: „Отворете ни!“ Излѣзла една бабичка и тѣ я помолили, да ги пусне вжтрѣ. Но тя се разплакала: „Ахъ, горки дѣчица! Откъдѣ сте дошли тука! Тукъ живѣе немилостивия челоуѣкоядецъ и най-вкусното му ястие сж дѣцата“.

Вдигнала се цѣла олелия и плачѣ. Сами дѣцата били гладни и, намѣсто тѣ да се наядатъ, тѣхъ щѣлъ да изеде челоуѣкоядецътъ. Тѣ сж щѣли да избѣгатъ, но

сжщия часъ влѣзълъ въ кжщицата челоуѣкоядецътъ. Той билъ дебелъ като нѣкоя свиня и веднага усѣтилъ, че нѣкой е дошелъ. Но още не билъ видѣлъ дѣцата; тѣ всички се били скрили подъ леглото.

Той казалъ: „азъ подушвамъ човѣшко мѣсо“ и тръгналъ да дири и най-сетнѣ всички намѣрилъ и взелъ да се кара на жена си, че го излѣгала. Слѣдъ това измъкналъ своя ножъ и искалъ нѣкого да заколи.